

**PULSAR 2010 - MUSIC MOVIN'
TIRSDAG 23. MARTS KL. 19.30
KONSERVATORIETS KONCERTSAL**

ORGEL & SINFONIETTA

- Nicholas Martin:** *Azalea Garden (2007)*
for sinfonietta
- Mette Nielsen:** *Contour for orgel (2009)*
Bibi Nagashima Toft, orgel
- Li-ying Wu:** *Flow (2009-10)*
for sinfonietta

PAUSE

- Toke Brorson Odin:** *Wind Octet in Eight Parts (2009)*
Klara Rylander, altfløjte, Julius Ditlevsen, basfløjte, Inken Menck, engelskhorn, Lauge Hjort Mikkelsen, heckelfon, Astrid bassethorn, Mette Alrø Stoktoft, basklarinet, Dominika Piwkowska og Mads Munck, horn
- Kristian Rymkier:** *blAndt Andens mAnglende utræ(g)nighed for orgel (2009)*
Hans Fagius, orgel
- Anders Monrad:** *Deejay Monsterwheel and The Schubert Hill Gang (2009)*
for sinfonietta

DKDM's Sinfonietta:
Kristine Poulsen, fløjte, Astrid Severinsen og Mette Alrø Stoktoft, klarinet, Inken Menck, obo, Anrijs Ivanovskis, fagot, Janina Müller og Karen Pedersen, violin, Daniel Eklund, bratsch, Aino Juutilainen, cello, Kristoffer Rees, kontrabas, Dominika Piwkowska, horn, Andreas Juul, trompet, Alex Nielsen, basun, Jing Ma, harpe, Mikkel Juhl Sørensen, klaver, Gao Fan og Vidar Thorbjørnsen, slagtøj

Dir. Jean Thorel

PULSAR 2010 er arrangeret af Det Kongelige Danske Musikkonservatorium i samarbejde med Rytmask Musikkonservatorium med støtte fra Oticon Fonden, Augustinus Fonden, CulturesFrance og Dansk Komponistforenings produktionspulje

PROGRAMNOTER

Nicholas Martin: *Azalea Garden* (2007)

Azalea Garden is a short *étude-tableau* for fifteen instruments inspired by a painting of the same name by the Cornish artist Patrick Heron. The piece was composed for the National Youth Orchestra Sinfonietta, and first performed at the Tate Modern, London in July 2007. The Heron is a radiant abstract inspired by the 'extraordinary effervescence of flowering azaleas' in his garden in West Penwith. The painting has a multi-layered texture using parallel brushstroke of predominantly bright colours. These are transformed into a musical sound world that comprises heterophony and a constant 'blurring' of a single melodic line. The musical texture is almost painterly in the fragmented use of the ensemble, similar to the dabs of paint in the Heron. A three note cell which is heard at the start is treated as though it were a single brushstroke, which is then 'seen' in different shades, and subtle changes of perspective.

Nick Martin

Mette Nielsen: *Contour f. orgel* (2009)

Tonerne i stykket "Contour" stammer fra mit stykke "Vandene" for ensemble, som også opføres på PULSAR. I dét stykke er det en marimba-stemme, der fordobler starttonerne i en masse kromatiske bevægelser i to træblæsere og to sangere. I orgelstykket høres den melodi, der er trukket ud af marimba-stemmen. Den skifter klang gennem forskellige registreringer og giver ekko gennem manua-lerne. Det er måske en melodi, der gradvist viskes ud eller fragmenteres - eller det er en form, man zoomer ind på, eller som dannes i løbet af stykket.

Mette Nielsen

Li-ying Wu: *Flow* (2010) for 12 musicians and Tape

Værket er den fjerde sats af *Before the Veil* - et lyd billede om menneskers tankegange og fantasi om, hvad der gemmer sig bag det dvælende slør - tågen. Det, man kan høre, men endnu ikke kan se... Musikken er inspireret af et naturreservat der ligger midt i Tai-wans bjergmassiv. Midt i reservatet ligger søen Sun-Moon Lake, som ofte er indhyllet i tåge og som er et helligt symbol for områdets oprindelige befolkning. *Flow* er om vandet, der kan høres, men endnu ikke kan ses. Vandet, og det der befinder sig på det, under det og omkring det. *Flow* blev uropført af Esbjerg Ensemble i maj 2009. Dette er uopførelsen af den reviderede udgave. Hele *Before the Veil*, som er i 4 satser, vil blive fremført i sin helhed af Århus Sinfonietta ved min debut i efteråret 2010.

Li-Ying Wu

Toke Broson Odin: *Wind Octet in Eight Parts* (2009)

Wind octet in eight parts is written for low wind instruments: Alto and bass flute, cor anglais and heckelphone (a kind of bass oboe), basset horn, bass clarinet and two horns. These instruments make the creation of darker and possibly harsher sounds possible, but some of the instruments also have the ability to sound very smooth in the high register.

Toke Broson Odin

Kristian Rymkier: *blAndt Andens mAnglende utræ(g)nighed f. orgel* (2009)

Så er der da i det mindste lidt at tænke over.....

Kristian Rymkier

Anders Monrad: *Deejay Monsterwheel and The Schubert Hill Gang* (2009)

DeeJay Monsterwheel and The Schubert Hill Gang er en komposition i tre satser for en instrument-besætning, der først og fremmest forbindes med Franz Schuberts Oktet i F-dur, opus 166. Mens instrument-besætningen dermed må siges at være stærkt forankret i den vestlige klassiske musiktradition, er det musikalske materiale og behandlingen af det snarere forankret i en række rytmiske musik-genrer. Som basis er stykket skabt ud fra 8 mindre stykker, som jeg havde komponeret forinden. Hvert af disse mindre stykker er en slags ironisk pastiche over diverse rytmiske genrer som f.eks. Bossa Nova-, Funk-, Disco- og rock'n roll. Harmonikken er ekstremt kromatisk, med modaljazz-lignende akkord-progressioner, og der er en rig forekomst af genkendelige melodiske ostinater (riffs). *DeeJay Monsterwheel and The Schubert Hill Gang* er dernæst komponeret som en slags collage eller "dancemix", hvor disse 8 mindre stykker er klippet sammen og lagt ovenpå hinanden på forskellige måder. Med glimt i øjet refererer denne fremgangsmåde til drum'n bass- og Jungle-kunstnere, som benytter samples fra gamle Jazz- eller Rock-plader til at skabe deres egen musik, samt natklub-DJ's som mixer forskellig musik med det samme beat, og fader fra den ene plade til den anden. Titlen henviser til disse referencer – *DeeJay Monsterwheel* er et DJ-klingende pseudonym for mit navn "Monrad", mens *The Schubert Hill gang* dels henviser til Franz Schubert og dels til den legendariske hiphop-gruppe *The Sugar Hill Gang*. Overordnet set kan hele stykket desuden ses som en reference til Stravinskij, som også benyttede sig af citater og klassiske klischeer i sin musik. Eftersom stykket i så høj grad er skrevet i hans ånd, fandt jeg det overflødig at inkludere hans navn i titlen... Den overordnede karakter i denne musik er kompromisløs rytmisk – med et konstant, insisterende "groove" (for at bruge en rock-terminologi). Rytmen er meget simpel, og afviger aldrig fra en stædig 4/4-rytme. Harmonikken er hele vejen igennem et middel til at fremhæve denne rytme, med en konstant 'fremadpegende' kromatik og aggressiv betoning af andet og fjerde slag i takten. De tre satser spilles direkte i forlængelse af hinanden, adskilt af en udskrevet 4 taktters pause i slutningen af hver sats. Pointen er, at følelsen af 4/4-groovet aldrig forsvinder.

Anders Monrad

Dirigenten Jean Thorel

Jean Thorel (f. 1958) har studeret orkesterdirektion hos Jean-Jacques Werner og Léon Barzin og balletdirektion hos Antal Dorati og André Girard. Han har opnået førstepris i harmonilære og kontrapunkt ved Conservatoire National de Paris. I 1985 blev hans fast dirigent for *Stringendo Ensemble Orchestral de Paris*, og fra sæsonen 2008/09 er Jean Thorel blevet chefdirigent ved *the City Chamber Orchestra of Hong Kong*, det eneste kammerorkester i Asien med regelmæssige abonnementskoncerter. Jean Thorel har oplevet en voksende efterspørgsel i Skandinavien, Finland og Polen, idet hans alsidighed gør ham i stand til at dirigere både ballet og koncertprogrammer af mange slags. Han er endvidere en regelmæssig gæst ved europæiske festivaler for ny musik.

Som en passioneret forkæmper for ny musik har Jean Thorel uropført knap 400 værker. Måske er det denne interesse for og store erfaring med det nutidige repertoire, som også giver hans opførelser af det ældre repertoire en særlig transparens og bemærkelsesværdig friskhed. Jean Thorels ukonventionelle interpretationer af såvel nutidigt som klassisk repertoire har begejstret mange musikkritikere i og uden for Frankrig. Jean Thorels cd-udgivelser omfatter værker af bl.a. Fauré, Debussy, Alain, Françaix, Saguer, Ledoux, Sikora, Peter Bruun, Tage Nielsen, Rosing-Schow og Yanov-Yanovski. I 2002 vandt hans cd med værker af Louis Saguer (ved siden af Pierre Boulez's *Das Lied von der Erde*) den anerkendte cd-pris *Académie du Disque Lyrique 'Orphée d'Or'*.